

10. Ако речемъ че не сме съгрѣшили, правимъ го лъжъ, и негово-то слово не е въ насъ.

ГЛАВА 2.

1. Чадца мои, това ви пишъ, да не съгрѣшите : и ако съгрѣши нѣкой, имамы ходатай при Отца, Исуса Христа, Праведнаго.

2. И той е умилостивленіе за наши-тѣ грѣхове, и не тъкмо за наши-тѣ, но и за всичкый-тѣ свѣтъ.

3. И по това знаемъ че сме го познали, ако пазимъ неговы-тѣ заповѣди.

4. Който казува : Познахъ го, а заповѣди-тѣ му не пази, лъжъ е, и истина-та не е въ него.

5. А който пази негово-то слово, въ него наистинъ Божія-та любовь е съвършенна. По това знаемъ че сме въ него.

6. Който казува че въ него прѣбжда, длъженъ е, както е онъ ходилъ, така и той да ходи.

7. Братіе, не ви пишъ новъ заповѣдъ, но заповѣдъ ветхъ, койшто отъ начало имайте ; ветха-та заповѣдъ е слово-то което сте отъ начало чули.

8. Пакъ новъ заповѣдъ ви пишъ, което е и въ него и въ васъ истинно ; защото тъмнина-та прѣхожда, и истинна-та видѣлина вече свѣти.

9. Който казува че е въ видѣлинъ, а ненавижда брата си, въ тъмнинъ е до нынѣ.

10. Който люби брата си, той прѣбжда въ видѣлинъ, и нѣма соблазнь въ него.

11. А който ненавижда брата си, въ тъмнинъ е, и въ тъмнинъ ходи, и не знае къдѣ отхожда, защото тъмнина-та му е заслѣпила очи-тѣ.

12. Пишъ вамъ, чадца, защото ви ся простихъ грѣхове-тѣ заради негово-то име.